

bog, som er udstedt af den danske Landmandsbanks Afdeling i København og forsynet med Justitsministeriets Prohibitiv-paategnning, saaledes at der altsaa ikke er nogen Fare for, at denne Beholdning ikke skulde være til Stede.

Statsrevisorernes Indstilling til Rigsdagen er følgende: „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret 1906—07.“

Denne Indstilling tiltræder Udvalget og anbefaler den til Tingets Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling (se Tillæg B. Sp. 15—16) om, at Forslaget til Beslutning af-fattes saaledes: „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret 1906—07“, samt *Sagens Overgang til anden Behandling*

vedtoges enstemmigt med 35 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2139 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Goos: Det var den 22. Maj d. A., at dette Ting vedtog Forslag til Lov om Rettens Pleje i alt væsentligt enslydende med det Forslag, som her foreligger. Beslutningen af 22. Maj blev tagen paa Grundlag af en Indstilling fra et nedsat Fællesudvalg til Udjævning af de Uoverensstemmelser med Hensyn til dette Forslag, som tidligere havde været Tingene imellem, og Beslutningen, altsaa Landstingets Vedtagelse af Forslaget, fulgtes samme Dag af en enslydende Beslutning af Folketinget. Lovforslaget, som saaledes var færdigt fra Rigsdagen og vedtaget med samme Indhold af begge Ting, blev, som vi erfare, derefter stadfæstet af Kongen. Hermed vilde altsaa under regelmæssige Forhold denne Sag falde udenfor Rigsdagens Omraade og Behandling. Naar nu ikke desto mindre et Forslag til Lov, enslydende med det tidligere vedtagne, bortset fra de Ændringer af mindre Betydning, jeg siden

skal komme til at berøre, foreligger her igen, har det jo en ganske personlig Anledning, en Anledning, vi alle kende, og som jeg ikke nærmere behøver at dvæle ved; en Anledning, som vel nok er foranlediget af en almindelig Stemning, en Stemning, som jeg dog ikke skal gaa i Rette med, da den væsentlig beror paa en Følelse, hvis Værd og Betydning enhver maa afveje med sig selv. I saglig Henseende foreligger der derimod ingen Forandring i dette Lovforslag, og naar det altsaa nu forelægges os til ny Behandling, kan det kun være sket med det Formaal for Øje at tilvejebringe en Stadfæstelse af den Beslutning, Tinget fattede den 22. Maj, blot saaledes, at det personlige Moment kan blive undgaaet, som har ført til, at den tidligere vedtagne Beslutning ikke er ført ud i Livet endnu ved Optagelse i Lovtidenden.

Jeg kan nu heller ikke tænke mig andet, end at dette Tings Beslutning i Anledning af det nu forelagte Forslag maa være en saadan Stadfæstelse. Til at tilbagetage Beslutningen, saaledes som den blev fattet den 22. Maj, maatte der være meget afgørende Grunde, hvis Tinget og de, der stemte for den 22. Maj, da ikke skulde vise sig vægelsindede eller vilde fragaa den Overenskomst mellem Tingene, de sluttede sig til den 22. Maj. Men saadanne afgørende Grunde kan der ikke paa-vises. En afgørende Grund vilde det naturligvis være, om man kunde sige, at vi havde betænkt os, at de Grunde, i Kræft af hvilke vi ansaa det Forslag, som blev vedtaget den 22. Maj, for et godt og forsvarligt Forslag, ikke slog til, saa at det ved nærmere Overvejelse viste sig som et daarligt, saglig slet og samfundsskadeligt Forslag. Men denne Opfattelse formoder jeg, at ingen af dem vil vedkende sig, som have stemt for Lovforslaget tidligere, den 22. Maj. Jeg maa i alt Fald vedblivende for mit Vedkommende fastholde, at de Grunde, hvorfor jeg som Ordfører i denne Sag under hele Sagens Forhandling anbefalede dette Lovforslag til Vedtagelse som et godt og forsvarligt Forslag, der kunde bære vor Retspleje i lange Tider, stadig ere uforandrede til Stede, at det vedblivende er et saadant godt og samfundstjenligt Forslag, som foreligger. Jeg kan ikke uden at gentage alt, hvad der i den Henseende er udtalt tidligere, indlade mig paa nu at begrunde dette saglige Synspunkt, hvorfra jeg mener, at Forslaget vedblivende maa ses. Det vilde føre alt for langt ud i den hele Række Detailler, som